

”

از همان سال ۹۶ که چند گزارش تلویزیونی از نمونه ربات پخش شد، از شهرستانها و مناطق محروم، تماس و پیام داشتیم که چرا این دستگاه شما فقط در تهران است. از همان سال، ما با نامه نگاری و جلسه و از طریق هر کسی که می شناختیم، پیام های معلولین را منعکس کردیم

بود و باتوجه به اینکه وضعیت مالی اش از بهزیستی و وزارت بهداشت بهتر است، توان تهیه روبات را داشتند. اما برخورد متخصصینش از آن دسته ای بود که در برابر چیز جدید مقاومت می کنند؛ یعنی گفتند که لزومی ندارد این همه هزینه کنیم و یک کار درمانگر می آید همین کار را انجام می دهد، درحالی که اثر راه رفتن مستقل با روبات اصلاً قابل مقایسه نیست.

کلینیک های خصوصی هم به این فکر می کنند که درآمدش چطور خواهد بود. کلینیکی که سال ۹۹ روبات را از ما خرید، به این خاطر بود که مشتری های عراقی داشت که به دلار هزینه ها را می دادند؛ مثلاً سی و چهار دلار هزینه روبات، شاید برای طرف عراقی مسأله ای نبود ولی برای طرف ایرانی حدود یک میلیون تومان می شد که برای یک جلسه توانبخشی خیلی زیاد بود. هنوز هم توان یابان زیادی تماس می گیرند و می گویند چرا در شهرستان ها نیست و چرانی آید.

تولد نسخه شخصی

مهندس زادی: با اتمام سربازی و تزریق مالی مجدد به شرکت، من و چند همکار جدید وارد شرکت شدیم. متوجه شدیم دو تا روباتی که استفاده می شوند، یعنی یکی که دست خود ما بود و یکی دیگر که در مرکز ریحانه بیمارستان امام کارآزمایی های بالینی انجام داده بود، سرعت استهلاک خیلی بالایی دارند. با بررسی های متعدد به این نتیجه رسیدیم که برخی از انتخاب های اولیه اشتباه بوده است. دیگر از ابتدای ۱۴۰۰ با نیروهای تازه نفسی که در بخش مکانیک آمده بودند و با همه تجربیات به دست آمده در این مدت، یک بازطراحی اساسی الکترومکانیکی را شروع کردیم. تغییرات مختلفی در بخش های تولید و انتقال نیرو، حسگرها، ارتباطات بین اجزا و رابط های کاربری ایجاد شد. هم فشار بالای کار بود که نسخه جدید و شخصی را سریع تر بسازیم تا بتوانیم به منابع مالی جدید برسیم، هم طبق معمول موضوعات جانبی همچون اخذ گواهینامه ایزو ۱۳۴۸۵ جهت تمدید مجوز تجهیزات پزشکی، انرژی نیروها را می گرفت. دو نفر نیروی برق و دو نفر مکانیک بودیم و دو نفر هم در بخش بازار و تجربه کاربری درگیر

آنها قدیمی است، تعداد خیلی کمی از آنها می توانستند استفاده کنند؛ اما نکته اش اینجا بود که بنیاد شهید هزینه کرده است و در همه استان ها، برای خدمت دهی به جانبازان مراکزی را دارد. ما پیشنهاد می دادیم که ما حاضریم دستگاه را با تخفیف خوب به شما بدهیم تا شما در این مراکز به سایر توان یابان خدمات بدهید. یعنی کاری را که وزارت بهداشت انجام نمی دهد شما بکنید، این هم متأسفانه نتیجه نداد. بهزیستی هم رفتیم ولی آنقدر مشکلات مالی داشتند که اصلاً برایشان موضوعیت نداشت. سومین مرکز هم هلال احمر

